

DE FEESTEN VAN DE HEER. Het Paasfeest.

Een ieder, die ooit van Jericho naar Jeruzalem is gereisd, die komt onder de indruk van dat geweldige uitzicht, je gaat vanzelf zingen.

Hele zangkoren waren er destijds te horen, toen het volk van God optrok naar de Heilige Stad, en, wij kunnen de woorden van hun gezangen nog steeds terugvinden in de Bijbel.

De **Psalmen 120 tot 134**, de zogenaamde opgangslieder, werden gezongen op weg naar één van de feesten van de Heer.

Wij hadden graag aan de kant van de weg willen zitten om te luisteren.

Wáár waren zij dan zo vol van.? En, wáárom gingen zij naar Jeruzalem?

Drie maal per jaar moest het volk van God optrekken naar Jeruzalem. De Heer wilde Zijn volk bij Zich hebben, want Hij, de Heer, wilde Zijn vreugde vinden temidden van Zijn volk.

Het waren Gods feesten, want het ging in de eerste plaats om Hem.!

Feesten van de Heer dus.

In het boek **Leviticus** kunnen wij lezen wélke feesten daar door de Heer worden genoemd.

Het zijn er **zeven** en ze zijn allen te vinden in **Leviticus 23**.

ALGEMEEN: Het Oude Testament is niet een soort geschiedenisboek waarin de geschiedenis van het volk Israël vermeld wordt, en waaraan je verder niets hebt.

Neen, het is het Woord van God! God laat in gebeurtenissen en geschiedenissen weten wat Zijn gedachten zijn over ons. De Heilige Geest heeft heilige mannen aangedreven om aan en voor ons te gaan schrijven, aan ons, die aan de einden van de eeuwen gekomen zijn. Het Oude Testament is onontbeerlijk bij het begrijpen van het Nieuwe Testament en wij mogen wel goed blijven nadenken over dat eerste deel van de Bijbel.

Ook moet het ons tot nadenken stemmen, dat de eerste apostelen en predikers niet eens konden spreken vanuit het Nieuwe Testament, om de eenvoudige reden dat dit er toen nog niet was. De Here Jezus kon alleen maar aanhalingen doen uit het Oude Testament, en, Hij zegt dat die Schriften van Hem getuigen.

Als wij ons in enkele artikelen bezig gaan houden met iets uit het Oude Testament, is dat niet een hobby van een enkeling, maar een noodzaak tot het begrijpen van de Bijbel en tot het begrijpen van Gods plannen en bedoelingen.

HET EERSTE FEEST: Een uiterst sobere aanduiding over het eerste feest in **Leviticus 23:4 en 5**.

Het mag ons niet ontgaan, dat de Here begint met het Pascha. De details van dit feest van de Here vinden wij in **Exodus 12** en de betekenis wordt heel duidelijk in het Nieuwe Testament gegeven.

In **1 Corinthe 5** wordt gezegd dat de Here Jezus Christus ons Pascha is, dat geslacht werd. Dit eerste feest gaat, in schaduwvoorbeeld, over onze Heiland.

In een tijd van grote nood en druk-- (Israël destijds in Egypte)--, heeft de Here plagen en tekenen gegeven in Egypte.

Wij zouden nu heel wat kunnen leren van die plagen en van hun betekenis voor deze tijd, maar dat is nu niet ons onderwerp.

De negende plaag was destijds een duisternis van drie dagen. Duisternis is vreselijk. Mijnwerkers die lange tijd in een mijnschacht opgesloten zaten krijgen de vraag: "wat was het ergste voor jullie?". Het antwoord was: "de duisternis".

De Bijbel spreekt over duisternis waaruit de gelovige verlost is, maar waar de ongelovige zal zijn in de eeuwigheid.

Er was duisternis over het hele land Egypte. Alleen in de huizen van het volk van God was licht.

Hadden die dan wel elektriciteit?

Neen, het volk van God had, in diezelfde dagen van duisternis, een lam in huis!

En, waar het Lam in huis is, daar is het licht!

Uit het verband valt op te maken dat die drie dagen van donkerheid dezelfde drie dagen zijn, waarin de Israëlieten naar het lam moesten kijken om er achter te komen of het echt zonder enig gebrek was.

Dát was de voorbereiding op het pascha.

Na die vier dagen van "in huis hebben" moest dat lam worden geslacht, en moest het bloed worden opgevangen om te worden gestreken aan de beide zijposten en aan de bovendorpel van die huizen waarin men ging eten.

Het lam zelf moest aan het vuur worden gebraden en moest daarna met bittere saus worden gegeten.

Dat eten gebeurde familie-gewijs; als een gezin echter te klein was voor een lam (als zij het niet samen konden opeten), moesten ze samen met de burens iets regelen, omdat alles van het lam moest worden gegeten: er mocht niets tot de volgende dag overgelaten worden.

Aan het einde van die drie dagen van duisternis, de negende plaag, zou het eindoordeel worden voltrokken.

Dat eindoordeel was de tiende plaag, namelijk de dood van de eerstgeborenen. De eerstgeborenen van Israël zouden echter gespaard blijven, omdat zij verbleven in die huizen waar het lam gegeten werd, en waar het bloed van het lam aan de deurposten was aangebracht.

WAT BETEKENT DAT VOOR NU? De meeste gelovigen zijn wel vertrouwd met deze beelden; vaak is daarover gesproken. Toch mag de betekenis van dit alles niet onvermeld blijven.

Wij mochten reeds opmerken dat het pascha van toen, een type is van ons Pascha: Christus.

Wij leven in een tijd, waarin de wereld snelt naar het eindoordeel en dat betekent uiteindelijk de dood.

De 10e plaag van tóen, is een nadrukkelijke heenwijzing naar wat God moet gaan brengen omdat de mensen niet naar Hem willen luisteren en geen rekening met hem willen houden.

Hóe lang zal de Here God nog uitstel geven.? En dán.?

Tóen was er slecht één mogelijkheid om aan het naderende oordeel te ontkomen, namelijk: schuilen achter het bloed en het eten van het lam. Dát is ook nú de énige mogelijkheid.!

Nú hoeven wij geen lam meer uit te zoeken om te zien dat er geen gebrek aan is en het daarna te slachten.

God heeft zélf een Lam gegeven, en, de mensen van tóen hebben drie jaren?, 10 x 3 jaren.?, naar Hem kunnen kijken en zij hebben moeten constateren dat er aan Hem geen gebrek was.

De Heer Jezus, want over Hem hebben wij het, heeft gevraagd: "**wie van u overtuigd Mij van zonde.?**"

Pilatus kwam tot de slotsom dat de Heer Jezus onschuldig was, en, zélfs Judas kon niet tot een ándere uitspraak komen.!

Het Lam van God is geslacht op het kruishout van Golgotha en Zijn bloed geeft wérkelijk beveiliging.

Mag er nu een directe vraag gesteld worden.?

Schuilt u ook achter het bloed van het Lam.?

Weet u zeker dat het oordeel van God u niet zal treffen.?

Misschien zegt u nu wel dat het niet zo gemakkelijk gaat. Het ging ook inderdaad niet gemakkelijk.!

Gods eigen Zoon werd mens en wilde op een vreselijke manier sterven, en, in die drie uren van dikke duisternis, onze straf boeten voor God en betalen wat wij nooit kunnen betalen. Dat is zeker niet gemakkelijk. Maar, zult u zeggen, dát bedoel ik niet; want je moet toch zeker eerste aan jezelf ontdekt worden; je moet toch eerst in de schuld komen.?

Inderdaad, maar, mag ik aan u zeggen dat u, om één enkele zonde voor eeuwig verloren gaat.?

Waarom zou u, met het gaan naar de Heer Jezus, met het schuilen achter het bloed, wachten tot u, in uw leven, vele zonden zou zien.?

Als u weet, dat de Here God u om één zonde moet straffen, waarom gaat u dan vandaag niet naar God met de bede: "**o, God, wees mij zondaar genadig.?**"

De Heer laat weten dat u mag schuilen achter het volbrachte werk van verzoening en verlossing van de Heer Jezus, en, nadat u dat doet, mag u gaan eten van het geslachte Lam.

Dat betekent, dat wij ons moeten voeden met dát, wat van de Heer Jezus spreekt.

HOE ATEN ZIJ.? Overhaast moesten zij eten,--met de lendenen omgord en de schoenen aan de voeten--, bittere kruiden en het lam uitsluitend aan het vuur gebraden. Dát waren tóen de voorschriften.

Heeft dit nu ook een betekenis voor ons.? Ja, zeer zeker.

Tóen was het moment aangebroken om uit Egypte te vertrekken en te gaan naar het door God Beloofde Land. Ook wij mogen bedenken, dat de toekomst van de Heer Jezus aanstaande is en dat wij de Heer Jezus hier op aarde gedenken tótdat Hij komt.

Overhaast, wil zeggen, dat er weinig tijd over is gebleven. De lendenen omgord, betekent dat wij klaar moeten zijn om te lopen en, de schoenen spreken van de voorbereiding daartoe. De bittere kruiden herinneren ons aan al het bittere lijden van de Heer Jezus op het kruis van Golgotha. Aan het vuur gebraden, herinnert ons aan het oordeel van een Heilig God dat op de Heer Jezus is neergekomen.

WAAROM DIT FEEST.? Het volk van God heeft niet alleen in Egypte dit feest moeten gedenken. Oók in de woestijn en in het Beloofde Land, moesten zij het Pascha houden. Het is dus niet iets éénmaligs. Oók voor óns is het belangrijk om te bedenken wat er op het kruishout van Golgotha gebeurde, en, wát onze verlossing heeft bewerkt.

Een bekend staatsman, Groen van Prinsterer, heeft eens gezegd: "een volk, dat zijn geschiedenis vergeet, krijgt revolutie."

Dat is maar al te waar.! Wij moeten blijven zien op dát, wát er op het kruishout is gebeurd, opdat wij niet in opstand komen tegen God en het werk van onze Heer Jezus gering gaan achten.

Telkens, en telkens weer, moeten wij herinnert worden aan het kruis van Golgotha.

Apostel Paulus zegt: "**dat hij niets wilde weten dan Christus en dien gekruisigd. In het kruis zal ik eeuwig roemen.**"

FEEST VAN DE HEER.? Ja, de Heer wil er Zijn vreugde in vinden als kinderen Gods zich bezighouden met het Lam. In de hemel zullen de verlostten het Lam zien, staande als geslacht.

Wij kunnen ons voorstellen wat het voor God de Vader zal zijn om al die verlostten rondom de Heer Jezus te zien.

Kunt u zich nu ook voorstellen dat het feest voor de Heer is als de gelovigen zich bezighouden met het Lam.?

De gezette hoogtijden,--een betere vertaling voor "feesten van de Heer"--, waren in de eerste plaats voor God Zelf bedoeld. Hij wilde Zijn vreugde vinden temidden van Zijn volk. En, waar God Zijn vreugde vindt, daar genieten de kinderen van God op een bijzondere wijze.